

Základní dobou pro dodání protokolů I. kategorie je nejpozději do následujícího dne (kalendářního, pokud na stavbě tento den zhotovitel provádí stavební činnost, jinak pracovního) od provedené činnosti. Tento termín lze v odůvodněných případech prodloužit či zkrátit ze strany oprávněného pracovníka týmu Správce stavby (např. z důvodu kontinuity a přehlednosti, jinak obecně je zpracován jeden protokol pro jeden pracovní den). Sem spadají protokoly – zaměřovací, kontrolní a sledovací.

Základní dobou pro dodání protokolů II. kategorie je nejpozději do třech pracovních dnů. Doba může být upravena ze strany oprávněného pracovníka týmu Správce stavby. Sem spadají protokoly – vytyčovací a ověřovací.

Předání protokolu je možné digitální cestou, kdy je protokol ve formátu PDF ověřen razítkem ÚOZI a digitálně podepsán. Čas předání je časem přijetí mailu ze strany pověřeného pracovníka týmu Správce stavby či jiného oprávněného pracovníka. Protokol v digitální formě musí být doplněn případnými přílohami v otevřené formě, např. výkresy DMT v DWG. Papírová forma je dodána v co nejkratším termínu bezodkladně.

Nesplnění těchto termínů či neprovedení faktického geodetického měření lze chápat jako porušení smlouvy o dílo.

Zhotovitel je povinen vést na stavbě elektronickou evidenci předaných protokolů, která bude 1 × týdně zaslána elektronicky Správci stavby a jeho týmu a zároveň 1 × měsíčně předána v tištěné podobě v rámci Kontrolního dne kvality.

čl. 3.2.2 se doplňuje:

Primární vytyčovací síť bude udržována ze strany Zhotovitele, bude vždy po kontrole Zhotovitele neprodleně předána k využití a plnění povinností dle článku 1.6.3.3. ÚOZI-O a případně jiným složkám Objednatele na vyžádání.

Doplňuje se nový čl. 4.1.7:

Pro průkaznější kontrolu, zdokumentování a přehlednou interpretaci prostorových informací o výsledných geometrických parametrech stavby se požaduje zpracování dat kontrolních měření Zhotovitele, Objednatele/Správce stavby i v SW systémech, využívajících digitálních modelů terénu.

Pro zdokumentování výškového průběhu vybraných stavebních objektů nebo jejich částí se požaduje vyhodnocení zaměřeného skutečného provedení jejich povrchů i formou digitálních modelů povrchu terénu – DMT. Digitální model povrchu bude mít charakter prostorové spojité matematické plochy, tvořené nepravidelnou trojúhelníkovou sítí (TIN), kde vrcholy trojúhelníku jsou měřené, případně projektované nebo i jinak vyhodnocené body (např. výškové odchylky).

Míra dodržení přípustných výškových odchylek bude doložena i grafickým výkresem, obsahujícím základní polohopisnou kresbu (minimálně osa komunikace s kilometrží), doplněnou vyhodnoceným digitálním modelem odchylek (rozdílový DMT).

Výškové odchylky na kontrolních bodech sledovaných povrchů budou interpretovány graficky s využitím rozdílových digitálních modelů (RDMT). Výškové odchylky budou zobrazeny v půdorysném výkrese odpovídajícího měřítka formou izočár výškových odchylek, kótami (hodnotami) odchylek a barevnou hypsometrickou škálou, přehledně členěnou pro kladné a záporné hodnoty. Interval izočár výškových odchylek a interval barevné stupnice se volí tak, aby odpovídal hodnotám mezních výškových odchylek kontrolovaného povrchu konstrukce nebo vrstvy (obvykle se volí jako polovina mezní odchylky).

Vyhodnocené body, tvořící rozdílové (odchylkové) modely (RDMT), jsou shodné s předepsanými kontrolními body pro daný objekt.

Předávanými daty jsou originální datové soubory použitého SW systému, data ve výměnném formátu DXF (3D) a textové soubory bodů a předpisu hran. Výkresy se zobrazenými rozdílovými digitálními modely, které budou přílohami geodetických protokolů, budou předávány kromě tiskové verze i digitálně ve formátu PDF.

Plošná grafická interpretace výškových odchylek se požaduje pro dokumentaci výškového průběhu skutečného provedení nosných konstrukcí mostů, všech konstrukčních vrstev vozovky na mostech a v přechodových oblastech (včetně ochrany izolace mostů).

U komunikací se požaduje zpracovat RDMT výškových odchylek povrchu vozovky pouze pro úseky, kde dochází ke změně příčného sklonu vozovky. Dále se tímto způsobem požaduje dokumentovat úseky komunikace, ve kterých budou překročeny povolené mezní výškové odchylky (platí pro všechny konstrukční vrstvy) – rozsah stanoví Objednatel.

čl. 4.4.6 se doplňuje:

Kontrolní body v rámci příčného řezu musí být projektovány a zaměřeny ve svislém směru nad sebou a mimo případné spárořezy, aby se zajistili jednoznačné, přímo měřené informace. Interpolace a dopočítávání je nepřípustné.

čl. 4.6.2 se ruší a nahrazuje:

Měření nerovností se provádí ve stopách, a to průběžně v celé délce stopy. Stopy jsou podélné a příčné. Podélné stopy se umísťují v souladu s příslušnou kapitolou TKP pro danou technologii (např. TKP 6, TKP 7). Vzdálenost příčných stop se uvažuje pro vozovky komunikací 1. skupiny 20 m a pro 2. skupinu 40 m. Na mostech a na přechodových oblastech mostů se umísťují příčné stopy po 5 m.

Kapitola 2: Příprava staveniště

čl. 2.3.1 druhý odstavec se nahrazuje:

Pokud je požadováno snímání drnu, pak se jedná o sejmutí souvislého travního drnu ve vrstvě 10-15 cm, jakýmkoliv způsobem. Vytěžený materiál se skládkuje odděleně od ornice nebo zeminy, umísťuje se na skládku nebo se kompostuje. Není žádoucí, aby došlo k jeho promísení s orníci.

čl. 2.6.1 se nahrazuje:

Kácení se provede v souladu se §5 vyhlášky č. 189/2013 Sb. a požadavky orgánu státní správy, který vydal povolení ke kácení.

Kapitola 3: Odvodnění a chráničky pro inženýrské sítě

čl. 3.1.2 se:

v termínu TV prohlídka opravují uvedené normy na ČSN EN 13508-1 a ČSN EN 13508-2+A1.

čl. 3.1.4 se doplňuje o:

ČSN EN 1610 a dále VL1 a VL2.

čl. 3.2.1. se za poslední odstavec doplňuje:

Pro systémy stok a jejich přípojek bude použit ucelený kanalizační program včetně tvarovek s prokazatelnou příslušností k potrubnímu systému. Použito bude potrubí s hladkým vnitřním povrchem. Pro šikmo seřezávané potrubí je možné použít pouze trub, které mají hladký zároveň i vnější povrch, potrubí s plným žebrem a potrubí spirálovitě ovíjené. Neprůlezné profily musí umožňovat kontrolu televizním inspekčním systémem a je u nich proto vyžadován světlý vnitřní povrch potrubí.

Jmenovitý rozměr potrubí DN, uváděný v projektové dokumentaci, znamená jmenovitý rozměr vztahovaný k vnitřnímu průměru, tj. DN/ID. Je-li v PD specifikováno potrubí s hladkou vnější stěnou, pak rozměr DN znamená DN/OD. V případě uvedení obou variant je ve výpočtu uvažováno DN/ID a DN hladkého potrubí je nutno navrhnout s dostatečnou rezervou průtočného profilu vůči návrhovému průtoku.

Spoje potrubí a zejména jejich těsnění musí odpovídat druhu přepravovaného média obsahujícího i ropné látky a abraziva.

Jsou-li na některou část konstrukce této kapitoly vydány PPK, pak je nutné, aby materiály a výrobky byly v souladu s těmito požadavky.

čl. 3.2.2.4 se doplňuje:

Odstavec č. 2 dodatku č. 1 TKP kap. 3, který doplňuje na konec čl. 3.2.2.4 TKP 3 parametr tloušťky vnitřní vrstvy potrubí e_4 se nahrazuje za parametr e_5 jmenované ČSN EN 13476.

vkládá se nový článek čl. 3.2.11 Odvodnění mostů

Odvodnění mostů se provádí podle TP 107 a následujících ustanovení.

1. Návrh odvodnění mostu

1.1 Odvodňovače

- Odvodnění na mostech musí být provedeno systémem mostních odvodňovačů se zaústěním do systému sběrného potrubí. Systém sběrného potrubí se zapojí buď do nejbližší kanalizační šachty v zemním tělese za mostem a kanalizačního systému, nebo se odvede do vývěřiště. Z vývěřiště se voda odvádí tak, aby nedocházelo ke škodám na prvcích a konstrukcích pod mostem.
- Technické řešení odvodnění formou postranních odvodňovacích žlabů a v podobě liniového obrubníkového odvodnění na nových mostech není povoleno. Tato řešení je možné použít pouze ve výjimečných případech při rekonstrukcích po předchozím projednávání a odsouhlasení s budoucím správcem dotyčného mostu.
- Voda z před mostu musí být zachycena před jeho začátkem a voda z mostu musí být zachycena na mostě.
- V případě krátkých mostů s délkou do 20 m a maximální plochy do 150 m², může srážková voda volně odtékat do prostor mimo most za předpokladu minimálního příčného sklonu mostu min. 0,5 %.
- V ZDS je navržen hydrotechnickým výpočtem typ odvodňovačů (rozměr a konstrukční druh), jejich hltnost v navrhované prostorové dispozici a stanovena vzájemná vzdálenost na mostě. Pro hydrotechnický výpočet je nutné stanovit šířku rozlití tak, že rozlití nesmí zasahovat do jízdních pruhů, a zároveň nesmí být maximální šířka rozlití více než 1 m.
- Vzhledem k možnosti částečného nebo úplného ucpání odvodňovače se pro zajištění bezpečnosti při výpočtu vzdáleností odvodňovačů požaduje koeficient bezpečnosti s hodnotou 2.
- VRDS musí zhotovitel stavby prokázat, že daný vybraný typ odvodňovače konkrétního výrobce splňuje požadavky návrhu hydro-technického výpočtu zadávací

dokumentace. Výrobce tento požadavek prokazuje zkouškami hltnosti pro všechny hydro-technické podmínky, podélné a příčné spádové poměry po celé délce mostu. Prokázání musí být součástí RDS. Metodika výpočtu rozmístění odvodňovačů je uvedena v TP 107. Výrobce odvodňovače musí zkouškami prokázat pro všechny kombinace podélných a příčných spádových poměrů:

- hltnost dané mříže odvodňovače Q_v ,
- množství vody z tzv. spolupůsobící šířky, která je závislá na typu odvodňovače a vyjadřuje vlastnost odvodňovače odvést vodu vtékající do odvodňovače i z boku,
- počet aktivních šterbin.
- Každých šest metrů délky mostu musí být umístěn odvodňovač nebo odvodňovací trubička. V nejnižším možném bodě u mostního závěru musí být umístěn odvodňovač, přičemž u nosíkových mostů s příčником se odvodňovač umísťuje ve vzdálenosti 2 m od líce příčniku z důvodu splnění podmínek napojení odvodňovače do sběrného potrubí.
- Drenážní trubičky se navrhnu se zaústěním do sběrného potrubí. Pokud to není technicky možné, svislá trubka odvodňovací tvarovky musí přecházet pod okraj nosné konstrukce min. 0,1 m.
- Mříž odvodňovače musí být osazená v stejném podélném a příčném spádu jako vozovka.
- Odvodňovač se osazuje co nejbližší u římsy, čímž se minimalizuje množství vody, které vtéká do mostního závěru.
- Žádná z konstrukčních částí odvodňovače nad jeho spodním talířem zabudovaného do mostovky (včetně přítlačného talíře hydroizolace), nesmí zasahovat do konstrukce římsy. Lokální vyjmutí římsy jsou zakázány.
- Rozebíratelný spoj odvodňovacího potrubí nebo připojení potrubí na těleso odvodňovače (výtok z talíře odvodňovače) nesmí být zabetonován v monolitické části. Každý spoj musí být opravitelný po celou dobu provozu bez potřeby bourání.
- Odvodňovače se navrhují jako celolitinné stavební výrobky (kompletní odvodňovač ve skladbě:
 - spodní talíř – litinová část odvodňovače, která je zabudovaná do nosné konstrukce; talíř musí být vždy osazen vodorovně;
 - přítlačný talíř hydroizolace – hrnec – část odvodňovače, která se ukládá na spodní talíř odvodňovače;
 - rám + mříž – část odvodňovače uložena na talíři odvodňovače; rám s mříží musí tvořit jednotný celek v uzavřeném i v otevřeném stavu;
 - záchytný koš – pod mříž odvodňovače je nutno umístit lapač nečistot, který zachycuje větší nečistoty;
 - bednicí roura – při betonáži mostovky se doporučuje v místě prostupu odvodňovače nosnou konstrukcí osadit bednicí trouba vždy o 2 řády vyšším průměru jako je výtok sedla mostního odvodňovače (průměr roury + 100 mm).
- Kombinace částí odvodňovače s individuálně vyrobenou částí jinou osobou jako výrobce (např. Individuální svařený talíř s odtokem) není povolena.
- Ve výjimečných případech, při rekonstrukci starých mostů, se mohou navrhnout atypické odvodňovače. Na jejich výrobu se použije nerezavějící materiál (nerezová ocel min. tř. 1.44xx) s min. tloušťkou jakéhokoliv dílce min. 5 mm. Minimální průměr odtoku z odvodňovače je 150 mm.
- U VL 406.11 se upravuje, že pro odvodnění povrchu izolace je možno použít i korozivzdorné trubky DN 50 tloušťky stěny 2 mm.

1.2. Systém sběrného potrubí

- Odvodňovače se navrhnou se zaústěním do systému sběrného potrubí. Pokud to není technicky možné, svislý odtok odvodňovače musí přesahovat pod okraj nosné konstrukce min. 0,15 m.
- Průměry jednotlivých částí potrubního systému musí být navrženy tak, aby byly schopny odvést vodu ze všech odvodňovačů při využití maximálně 2/3 výšky vnitřního průměru potrubí.
- Geometrie vedení potrubního systému musí být navržena tak, aby docházelo k minimálním lokálním hydraulickým ztrátám průtoku.
- Montáž musí být prováděna v souladu s technologickým postupem výrobce systému sběrného potrubí. Montážní organizace musí doložit osvědčení o proškolení montáže výrobcem. Jakékoliv zásahy mimo technologické postupu výrobce jsou zakázány.
- Spojování potrubí a konstrukčních prvků systému sběrného potrubí na „tupo“ pomocí kovových nebo gumových spojek s ocelovou (nerezovou) páskou je zakázáno.
- Spojování potrubí a konstrukčních prvků systému sběrného potrubí pomocí přesuvek je zakázáno.
- Sklolaminátové potrubní systémy se musí spojovat jen sklolaminátovými spojkami výrobce potrubí.
- Plastové potrubní systémy se musí spojovat pouze formou kompenzačních hrdel. Minimální pracovní délka kompenzačního hrdla (od těsnění po maximální zasunutí potrubí) je 20 cm. Tvorba hrdel formou přesuvek se zakazuje.
- Pro potrubní systémy se navrhnou materiály, které mají prokázané vlastnosti s ohledem stárnutí materiálu, především odolnosti na UV záření, odzkoušené pro životnost minimálně 30 let podle EN ČSN 4892.
- Pro odvodňovací potrubí je nutné použití nehořlavého (třída A1 nebo A2), nebo nesnadno hořlavého (třída B) materiálu stanoveného ve smyslu ČSN EN 13501-1+A1, a to v oblastech ochrany vodních zdrojů, CHKO, nebo jiných významných krajinných prvků v případech, kdy pod mostem by požárem mohl být zasažen průmyslový, nebo jiný objekt, skládka hořlavého materiálu, nebo ovlivněn významný technologický proces. Dále je nutné volit uvedené materiály na mostech, kde by oprava poškozeného potrubí znamenala významnou komplikaci z hlediska dosažení potrubí (vysoké mosty) nebo z hlediska ovlivnění dopravy, nebo procesů pod mostem (železnice, dálnice, devastace něčeho cenného soustředěným výtokem vody z porušeného potrubí zpravidla u dlouhých mostů). V ostatních případech je možné použít potrubí i plastové s hladkou vnitřní i vnější stěnou, kruhové tuhosti min. SN8 pro PP a SN4 pro HDPE.
- Napojení na odvodňovače, drenážní trubičky a vytvoření čisticích kusů formou sedlových spojů a opásáním kolem potrubí se zakazují.
- Napojení odvodňovacího potrubí na sběrné potrubí, musí být vyhotoveno pod úhlem 45°. Napojení odvodňovacího potrubí na sběrné může být provedeno nejen zhora, ale i z boku sběrného potrubí do jeho horní poloviny.
- Sběrné potrubí musí obsahovat čisticí a revizní dílce za každou změnu směru a průměru potrubí. Čisticí dílec musí být rovněž umístěn za každým napojením odvodňovacího a sběrného potrubí. Maximální vzdálenost čisticích kusů je 15 m.
- Každý dílec potrubí nebo tvarovka musí být uchycena min. na 2 závěsy s objímkou, přičemž dílce s délkou větší než 4 m musí být kotveny minimálně 3 kusy závěsů, kde jejich vzájemná vzdálenost nesmí být větší než 2,25 m.

- Vzájemná vzdálenost mezi závěsy sousedícími se spojem potrubí musí být menší než 1,5 m. V případě plastového potrubí závěs na potrubním elementu s kompenzačním hrdlem musí hrdlo stabilizovat proti jeho posunu, tzv. závěs stálého bodu.
- Závěsné systémy musí zajišťovat dostatečnou tuhost potrubí v podélném i příčném směru.
- V případě netuhých závěsů (vytvářených ze subtilních kruhových tyčí) musí mít tuhost v příčném směru zabezpečenou jejich zešíkmením s odklonem od svislice min. 30 °. Každý kotevní bod (závěs, závitová tyč) musí být kotven do betonu minimálně 2 kotvami.
- Pokud se jedná o závěs stabilizující hrdlo – závěs stálého bodu – musí být tvořen pomocí 4 rozkročených kruhových tyčí.
- Závěsy pomocí objímky potrubí a jedné kruhové tyči jsou zakázány.
- Ocelové příslušenství potrubního odvodnění (závěsy potrubí a jejich kotevní prvky, objímky, případné jiné spojovací prvky) se navrhuje buď z černé oceli opatřené žárovým zinkováním a dalším povrchovým nátěrem dle TKP 19B, nebo z nekorodujícího materiálu z nerezové oceli třídy min. 1.44xx – A4 a vyšší.

2. Požadavky na výrobky

2.1. Požadavky na odvodňovače

- Mříž s rámem musí tvořit jeden celek i po jejím otevření, proto mříž musí být v rámu osazena na pantech. Mříž musí být uzamykatelná pomocí mechanismu nebo šroubu. Musí splňovat požadavky ČSN EN 124-1 a ČSN EN 124-2.
- Výšková poloha vtokové mříže musí být rektifikovatelná.
- Poloha vtokové mříže vůči obručníku má být rektifikovatelná v příčném směru.
- Pro napojení mostní izolace na těleso vpusti je nutná příruba šířky min. 80 mm se sklonem 8 % ve směru odtoku vody. V této ploše nebo v části této plochy je vhodné sevření izolace dalším dílem tělesa vpusti.
- Vpust musí odvádět vodu z hydroizolace, proto musí být konstrukčně opatřena přítlačným talířem hydroizolace, který má ve spodní části po celém obvodu talíře perforaci. Konstrukční řešení s plochým přítlačným talířem hydroizolace se zakazují.
- Vůči konstrukci mostu musí být rám s mříží vpusti osazen pružně, postačí uložení na mostní izolaci.
- Všechny součásti odvodňovačů, včetně veškerého spojovacího materiálu (šrouby, matice, podložky apod.), musí být vyrobeny z korozivzdorné oceli třídy A4 nebo litiny.

2.2. Požadavky na systém sběrného potrubí

- Všechny součásti odvodňovacího potrubí musí být viditelně trvale označeny podle požadavků normy, podle níž jsou vyráběny.
- Teplotní rozsah všech prvků systému sběrného potrubí musí být vhodný pro teplotní rozsah dle EN 1991-1-5: Zatížení teplotními změnami, ale minimálně pro rozsah –40 až +50 °C.
- Výrobce systému sběrného potrubí nesmí deklarovat jeho vlastnosti v rozporu s vlastnostmi, které udávají výrobci jednotlivých prvků a s obecně známými vlastnostmi daného materiálu, ze kterého se daný systém sběrného potrubí skládá. *(Např. vlastnosti potrubí musí být deklarované výrobcem potrubí a ne firmou, která používá potrubí pro výrobu systému sběrného potrubí).*

- Dodavatel systému odvodnění musí dodat výpočet pevnosti závěsů potvrzený autorizovanou osobou v oblasti statiky, včetně posouzení na štíhlost konstrukce.
- Kotevní a spojovací materiál musí být vyhotoven z nerezavějící oceli minimálně třídy A4.
- Závěsy a všechny jejich části je nutno dodat na stavbu v jejich přesných délkách. Řezání na stavbě a řezání řeznými kotouči je nepřipustné.
- Všechny tvarovky potrubí musí být označeny podle příslušných norem nebo technického osvědčení výrobce potrubí. Značení potrubí, jiné než od výrobce potrubí, se zakazuje.
- Dodatečné nátěry potrubních systémů před i po instalaci jsou zakázány.
- V případě, že se navrhne kovové potrubí odvodnění, musí se navrhnout z nerezové oceli třídy min. 1.44xx s tloušťkou stěny min. 3 mm.

čl. 3.2.3 se doplňuje:

Přechody cizích zařízení (inženýrských sítí) vedené průběžně po mostě přes mostní dilatační závěry mostu z navazujících staveb musí být konstrukčně řešeny tak, aby nedocházelo k vodivému překlenutí izolačního odporu mostních závěrů. Vedení inženýrských sítí po mostě se provede dle VL 4.

Závěsy chrániček a jejich kotevní objímky budou do betonu kotveny vlepuvanými kotvami z oceli A4, min. průměru 12 mm, nepřipouští se nastřelovací technika kotvení ani plastové hmoždinky.

čl. 3.2.3 se dále doplňuje:

Chráničky na mostech budou navrženy i pod zpevněním navazujícím na římsu. Do rezervních (neobsazených) chrániček bude zatažen protahovací drát na celou délku a budou oboustranně zavíčkované. Tyto rezervní chráničky budou určeny výhradně pro vedení sloužící ŘSD ČR.

čl. 3.2.5 se na konci doplňuje:

a TP 232, pro ocelové a ocelobetonové konstrukce platí také TKP 19 část A a část B.

Pro potrubí propustků navržených zároveň jako migrační cesta se hladká vnitřní stěna potrubí nevyžaduje. Pro šikmo zakončená (seříznutá) potrubí platí požadavky na konstrukci stěny potrubí dle čl. 3.2.1 této kapitoly TKP.

čl. 3.3.3.1 druhý odstavec se doplňuje:

Průchodnost kabelovodů bude doložena protokolem o kalibraci kabelovodu podepsaným stavbyvedoucím, oprávněným pracovníkem Správce stavby a pracovníkem PÚ ŘSD. Po kalibraci bude kabelovod vodotěsně zavíčkován. Protokol o kalibraci bude součástí dokladů k přejímacímu řízení. Výjimku tvoří kabelové prostupy sloužící pro kabelové trasy cizích vedení, které jsou umístěny níže.

Čl. 3.3.5.1 třetí odstavec se doplňuje:

Maximální velikost zrna obsypu jakéhokoliv potrubí musí splňovat požadavky výrobce tohoto potrubí a zároveň nesmí být větší, než hodnoty předepsané pro částice lože v čl. 5.2.1 ČSN EN 1610.

čl. 3.3.12 se doplňuje:

Trubní propustky se dále provádějí v souladu s TP 232, ocelové a ocelobetonové konstrukce v souladu s TKP 19 část A a část B, mostní objekty PK s použitím ocelových trub z vlnitého plechu podle TP 157.

čl. 3.3.13 poslední věta se upravuje:

Pokud to dokumentace stavby ani ZTKP zvlášť nepožadují, čistota drenážního potrubí se požaduje, ale nezkouší, Objednatel/Správce stavby však musí být přizván k odsouhlasení odkrytého drenážního potrubí. Čistota šachet drenážního potrubí a jeho vyústění se kontroluje vždy minimálně pochůzkou při předání. V případě pochybností o čistotě potrubí se zkouška TV kamerou provede i na tomto potrubí.

v čl. 3.5.2 se upravují první tři odstavce:

Kanalizační potrubí se zkouší na vodotěsnost podle ČSN 75 6909 a ČSN EN 1610 a dále se provádí zkouška průtočnosti. Zkoušky zajišťuje zhotovitel a provádí vždy nezávislá organizace. Zkouška vzduchem musí být provedena za pomoci zařízení, které graficky zaznamená do protokolu průběh poklesu tlaku vzduchu.

U kanalizačních přípojek se průtočnost obvykle nezkouší, Objednatel/Správce stavby však může zkoušku nařídit. Zhotovitel je pak povinen prokázat, že přípojka je průtočná.

Zkoušky vodotěsnosti se provedou na potrubí všech stok včetně šachet a případných jiných objektů, dále na plnostěnném potrubí drenáží a jejich šachtách tam, kde se vodotěsnost vyžaduje projektem a dále u všech přípojek kanalizace vč. plnostěnného potrubí od drenážních šachet a mostních objektů. Vodotěsnost kanalizačního potrubí, plnostěnného drenážního potrubí a přípojek se zkouší vždy při podchodu pod komunikací bez ohledu na požadavek projektu. Nestanoví-li projektová dokumentace nebo ZTKP jinak, TV průzkum se nevyžaduje u drenáží nadzářezových a pro odvodnění okolních pozemků mimo těleso pozemní komunikace. Objednatel/Správce stavby však musí být v takovém případě vždy přizván k odsouhlasení odkrytého drenážního potrubí před jeho zakrytím. U podélných drenáží komunikace se TV průzkum požaduje vždy.

čl. 3.5.2 za poslední odstavec se doplňuje:

Zhotovitel provede zkoušky vodotěsnosti i na potrubích a odvodňovacích žlabech mostních objektů. Návrh těchto zkoušek musí vhodně simulovat nejméně příznivé provozní režimy a použité stavební postupy. U zařízení umístěných uvnitř mostů se zkouška vodotěsnosti provádí vždy. Pro potrubí se provádí zkouška podle ČSN 75 6909 a ČSN EN 1610 a v souladu s požadavky s TP 107.

Součástí zkoušek odvodnění mostů je:

- vypracování podkladů pro zkoušku, vč. způsobu měření požadovaných parametrů daných ve specifikaci zkoušky;
- provedení zkoušky, vč. zajištění zdrojů vody a potřebných přístupů ke kontrolním bodům;
- vypracování protokolu o zkoušce, vč. vyhodnocení požadovaných parametrů;
- součástí zkoušky vodotěsnosti a průtočnosti je vizuální zkouška potrubí a žlabů podle 8.6.6.

Zkouška průtočnosti slouží k ověření funkčnosti, těsnosti a průtočnosti odtokového potrubí a žlabů a je zkouškou přejímací. Provádí se při průtoku vody zkušební intenzity, např. u žlabů a v úsecích, kde nejde provést zkouška vodotěsnosti potrubí. Provádí se podle požadavků uvedených v ZDS nebo minimálně tak, aby byl zatopeno celé dno žlabu a voda protekla celým úsekem, nebo v případě potrubí průtokem takovým, aby se dosáhlo u jednotlivě zkoušených vpustí průtoku odpovídajícího jejich výpočtovému (návrhovému) odtoku (Q_v). Při této zkoušce se posuzují úniky vody ve formě proudu nebo kapek, včetně stop po těchto únicích.

Kontrolní prohlídka TV kamerou pro kontrolu vnitřku potrubí se provádí podle zásad uvedených v TKP 3 a těchto ZTKP. Zpracování a vyhodnocení TV prohlídky bude provedeno v systému ISYBAU 2006 či novější verzi. Tato prohlídka je součástí dodávky potrubí.

Záplavová zkouška slouží pro kontrolu odtoku vody z povrchu vozovky nebo mostní konstrukce k odtokovým zařízením odvodnění mostu. Provádí se samostatně na základě nedostatků odtoku vody (louže, shromažďování vody v koutech apod.) zjištěných při běžných dešťových srážkách. Ze záplavové zkoušky se vypracuje protokol, vč. vyhodnocení sledovaného odtoku s příslušnou identifikovatelnou fotodokumentací.

Vizuální prohlídka zahrnuje mimo kontrolu vlastního potrubí nebo žlabu ještě kontrolu:

- směrového a výškového uspořádání,
- spojů,
- uchycení nebo uložení,
- poškození a deformace,
- přípojek a odtoků,
- vystýlky a povrchů,
- úniků vody ve formě proudy nebo kapek, případně stopy o těchto únicích,
- vypracování protokolu o provedení vizuální zkoušky, vč. vyhodnocení požadovaných parametrů.

Vizuální prohlídky se provádí vždy v rámci přejímek a prohlídek předmětného odvodnění mostu. Provádí se rovněž během zkoušek vodotěsnosti a průtočnosti. Během těchto zkoušek platí požadavek žádného úniku vody v uvažovaných provozních režimech. V nutných případech je nutno zohlednit vlivy, které výsledky zkoušek zkreslují (klimatické vlivy, rosení apod.).

čl. 3.5.4 se první a druhý odstavec nahrazují:

U všech potrubí kanalizačních stok, jejich přípojek, přípojek od odvodnění mostních objektů, u odvodňovacích potrubí mostů a u potrubí všech drenáží se vyžaduje provedení TV prohlídky (viz. čl. 3.1.2) televizním inspekčním systémem se záznamem a protokoly o prohlídce odborně způsobilé nezávislé zkušebny. Náklady na tuto prohlídku zahrne Zhotovitel do nabídkové ceny příslušného SO. Tyto dokumenty musí být součástí dokumentace pro převzetí stavby Objednatel. Prohlídka prokazuje kvalitu provedení prací a dodaného materiálu.

Prohlídka se provádí dle ČSN EN 13508-1 Zjišťování a hodnocení stavu venkovních systémů stokových sítí a kanalizačních přípojek – část 1 Obecné požadavky a dle ČSN EN 13508-2+A1 část 2 Kódovací systém pro vizuální prohlídku, ve znění národní přílohy.

Před provedením prohlídky je u nově položených úseků požadováno vyplnění všech lokálních dnových depresí vodou umožňující svou kvalitou pohled na celou plochu dna potrubí (čirá voda). Splnění požadavku na vyplnění depresí bude prokázáno průtokem vody v počátečním dolním profilu úseku prohlídky, jež byla vlita do potrubí v horním koncovém profilu prohlídky. Voda musí gravitačně protéci celým úsekem určeným k prohlídce. Čištění potrubí tlakovou vodou nebo tlakové provedení vody úsekem se za tuto přípravu neuznává. Vyplnění dnových depresí v potrubí přirozeným průtokem srážkové vody nebo trvalým průtokem drenážní vody lze uznat, je-li jejich průtok dostačující ke splnění podmínky. Mezi touto přípravou a prohlídkou nesmí být na objektu prováděny žádné další práce (čištění, opravy, ...) zkreslující její výsledek.

Zpracování a vyhodnocení TV prohlídky bude provedeno dle přílohy P1 – Požadavky ŘSD ČR na kamerové prohlídky odvodňovacích systémů komunikací v systému ISYBAU 2006, či novější verzi. Součástí je i datový exportní soubor ve formátu ISYBAU 2006 XML CZ.

Součástí prohlídky je mimo jiné i měření spádu potrubí pro vyhodnocení odchylek dna potrubí od projektovaného stavu a u plastového a sklolaminátového potrubí i měření tvarových

deformací příčného profilu. Záznam slouží i pro vyhodnocení směrových odchylek a protispádů.

Při stanovení tvarových deformací u kanalizačních potrubí z plastů platí, že deformace příčného profilu přes 4 % při převzetí a přes 7 % před koncem záruky, považuje Objednatel za závadu a požaduje její odstranění.

TV prohlídka se vyžaduje vždy po úplném dokončení příslušné sekce (stavebního objektu) v době dokumentující stav při předání a je přejímací zkouškou příslušného stavebního objektu.

Pokud by nápravou případné vady vzniklo riziko poškození okolních částí díla, je zhotovitel povinen na své náklady provést mimo výše uvedené TV prohlídky jako přejímací zkoušky navíc ještě kontrolní zkoušku (TV prohlídku), a to v takové fázi výstavby, aby nápravou vady toto riziko poškození okolních částí objektu nevzniklo. V takovém případě budou TV prohlídky ihned předány zhotovitelem Objednateli/Správci stavby ke kontrole. Do té doby, než budou známy výsledky kontroly potrubí, nesmí zhotovitel pokračovat v těch následných pracích, které by byly event. opravou potrubí poškozeny. Tyto kontrolní prohlídky se požadují vždy při dokončení zemního tělesa do úrovně pláně pro úseky pod vozovkou, nebo v její těsné blízkosti (výkop zasahující pod souvrství vozovky).

TV prohlídky se vyhodnocují podle metodického pokynu generálního ředitele ŘSD ČR č. 01/2019 – Metodický pokyn na hodnocení vad z prohlídek uzavřených systémů odvodnění na stavbách a objektech ŘSD ČR. Vady, klasifikované jako středně těžké a horší, je nutné opravit.

čl. 3.6, odst. 4 a 6 se doplňuje takto:

...odchylka max. – 15 mm, + 0 mm od hrany zpevnění.

Kapitola 4: Zemní práce

čl. 4.2.4 třetí odstavec se doplňuje:

Požadavky uvedené v TP 176 se upravují a doplňují následovně:

TP 176 čl. 2.3.8 se upřesňuje:

Maximální obsah uhlí bude stanoven plavící zkouškou.

TP 176 čl. 3.3.8 se upřesňuje:

Návrh teplotního monitoringu bude zpracován Zhotovitelem do Technologického předpisu a předložen včetně časového harmonogramu Správci stavby k odsouhlasení. Harmonogram monitoringu bude zpracován pro fázi budování a dále pro fázi monitoringu po skončení výstavby (min. do konce záruční doby).

TP 176 čl. 4.2.3 se upřesňuje:

Platnost průkazních zkoušek omezuje Objednatel na 12 měsíců (od data platnosti).

TP 176 čl. 4.2.7 se upřesňuje:

V případě uhelné hlušinové sypaniny Objednatel požaduje stanovení obsahu uhlí.

TP 176 čl. 4.2.8 se doplňuje:

Při stavbě násypů ve vodním prostředí Objednatel požaduje ověřit odolnost materiálu proti zvětřování před uložením do vody, po jeho zhutnění a v pravidelných intervalech po uložení ve vodním prostředí.

TP 176 čl. 5. se doplňuje:

V místě těžby materiálu hlušiny se provádějí následující kontrolní zkoušky. Výsledky zkoušek se vztahují k deklarované hodnotě z průkazní zkoušky.

- a) Přírozená vlhkost w_n – četnost: $1 \times$ na $10\,000\text{ m}^3$ nebo v případě kolísání vlastností $1 \times$ denně nebo $1 \times$ na 2000 m^3 .
- b) Zrnitost – četnost: $1 \times$ na $20\,000\text{ m}^3$ nebo v případě kolísání vlastností $1 \times$ na 5000 m^3 . pozn. 1
- c) Srovnávací laboratorní objemová hmotnost a optimální vlhkost (popř. maximální a minimální ulehlost) $1 \times$ na $10\,000\text{ m}^3$ nebo v případě kolísání vlastností $1 \times$ na 2000 m^3 . pozn. 1
- d) Meze plasticity četnost $1 \times$ na $20\,000\text{ m}^3$ (u materiálu kde lze provést). pozn.1
- e) Obsah organických látek $1 \times$ na $10\,000\text{ m}^3$.
- f) Objemové změny – bobtnání – lineární bobtnání při zkoušce CBR $1 \times$ na $10\,000\text{ m}^3$ (v případě kolísání vlastností $1 \times$ na 5000 m^3 . Maximální hodnota 3 %.
- g) Obsah uhlí zjištěn plavící zkouškou $1 \times$ na $10\,000\text{ m}^3$ (v případě kolísání vlastností $1 \times$ na 5000 m^3). Maximální hodnota 6 %.

pozn. 1: z vyjmenovaných zkoušek budou provedeny ty, které odpovídají zařazení příslušného materiálu.

TP 176 čl. 5.1.3 se tabulka 2 doplňuje o následující zkoušky:

- Obsah uhlí zjištěn plavící zkouškou $1 \times$ na $10\,000\text{ m}^3$ (v případě kolísání vlastností $1 \times$ na 5000 m^3). Maximální hodnota 6 %.
- Objemové změny – Lineární bobtnání při zkoušce CBR $1 \times$ na 5000 m^3 . Maximální hodnota 3 %.

čl. 4.3 se doplňuje:

Zhotovitel v rámci své odbornosti a typu použitého materiálu zvolí adekvátní úpravy vyzískaných materiálů z trasy, a to takové, aby na podloží (i podloží násypů) bylo dosaženo předepsaných parametrů dle ČSN 73 6133.

čl. 4.3.4.5 se za první souvětí doplňuje:

Za odvodnění výkopu se považuje udržení hladiny vody pod základovou spárou, tj. zpravidla v drenážní vrstvě výkopu.

čl. 4.3.5.3 se doplňuje o další odstavec:

V případě použití materiálů dle TP 210 se upřesňuje definice v kap. 3.2 TP 210 takto:

Recyklovaný stavební materiál – recyklát (RSM) – je materiálový výstup ze zařízení k využívání a úpravě SDO, kategorie ostatní odpad a odpadů podobných SDO, spočívající ve změně zrnatosti a jeho rozřazení na velikostní frakce s maximální velikostí zrna do velikosti 250 mm v zařízení k tomu určených (recyklační a třídící linka).

Pozn.: volba max. velikost zrna 250 mm je v souladu s ČSN 73 6133 kap. 7.4.2.3.c, kde norma řeší homogenitu sypaniny při manipulaci s materiálem ukládaným do násypu.

čl. 4.4.1.5 se doplňuje:

Rozvozy ornice po staveništi budou součástí ocenění skřívky ornice.

čl. 4.4.2 se doplňuje:

V rámci průkazných zkoušek (resp. při potvrzování shody vlastností s předpoklady projektu a GTP) zhotovitel prověří objemovou stálost u materiálů zamýšlených pro vybudování zemního tělesa (přírodní, umělé, upravené), a to nejen vlivem působení vody, ale i možných chemických reakcí uvnitř materiálu – podle TP 94, čl. 7.1.3 (požaduje se nejen pro aktivní zónu), a dále podle TP 138. Pokud zhotovitel nepoužije do násypu (vč. aktivní zóny) umělé struskové kamenivo, popílky či popely, považuje se za splnění uvedeného požadavku doložení zkoušky lineárního bobtnání (ČSN EN 13286-47 Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy – Část 47: Zkušební metoda pro stanovení kalifornského poměru únosnosti, okamžitého indexu únosnosti a lineárního bobtnání).

čl. 4.5.2.1 se doplňuje

Zkoušky lehkou rázovou zatěžovací deskou musí být prováděny plně funkčním zařízením (včetně tiskárny) a vytištěné protokoly o zkoušce (i kopie) budou předkládány jako doklad o zkoušce, a to i do souhrnných zpráv zhotovitele o hodnocení kvality prací. Bez těchto výstupů nebude zkouška uznána. Z důvodu vzájemné porovnatelnosti výsledků je možno používat pouze rázovou zatěžovací desku typu C dle ČSN 73 6192.

čl. 4.5.2.4. se doplňuje:

Provede se klasifikace zemin dle ČSN 73 6133.

čl. 4.5.2.10 se za poslední odstavec doplňuje:

Zkoušky míry zhutnění rýh pod vozovkou dálnice a silnice pro stanovení rázového modulu deformace budou provedeny zkušebním zařízením skupiny C dle ČSN 73 6192 – lehká dynamická deska LDD. Před zahájením kontroly hutnění rýh LDD bude stanoven orientační převod hodnot dle ČSN 72 1006, tab. E.3 (2015).

čl. 4.5.4 odstavec d) na konec odstavce se doplňuje:

Program zhutňovací zkoušky podléhá odsouhlasení geotechnickým dohledem Správce stavby a dále stejným procesem odsouhlasení jako TePř dle příslušné přílohy těchto ZTKP. Bez odsouhlasení programu zhutňovací zkoušky a bez přizvání geotechnického dohledu Správce stavby a zástupce Objednatele ke zkoušce, nesmí být zhutňovací zkouška zahájena. Pokud je cílem zhutňovací zkoušky i stanovení kritérií pro následnou kontrolu míry zhutnění statickou zatěžovací deskou, musí se po dosažení předepsaných dílčích počtů přejezdů u nesoudržných zemin (0, 2, 4, 8, 16) v průběhu zhutňovací zkoušky provádět minimálně dvě statické zatěžovací zkoušky. Při korelaci lehké dynamické desky na desku statickou se provádí lehkou dynamickou deskou pětinasobný počet měření. Vyhodnocení korelačního vztahu a prokázání těsnosti korelačního vztahu podléhá odsouhlasení Správce stavby.

do čl. 4.5.4 se doplňuje odstavec f)

Pokud to je z důvodu zrnitosti zeminy proveditelné, mají při zkoušení přednost metody založené na zkoušce Proctor před metodou relativní ulehlosti.

čl. 4.6.5 se doplňuje

Pravidlo o možných odchylkách se uplatňuje pouze v rámci odsouhlasení dílčích úseků a nelze jej uplatnit pro statistické vyhodnocení na celý objekt.

Kapitola 5: Podkladní vrstvy

čl. 5.1.1 čtvrtý odstavec se doplňuje

o normu ČSN EN 14 227-15.

čl. 5.1.1 pátý odstavec se upravuje

Normy ČSN EN 14 227-10, -11, -12, -13, -14 se nahrazují normou ČSN EN 14227-15.

čl. 5.4.2 se za první odstavec doplňuje:

V rámci průkazních zkoušek zhotovitel doloží objemovou stálost u materiálů zamýšlených pro zhotovení stmelených podkladních vrstev, a to nejen vlivem působení vody, ale i možných chemických reakcí uvnitř materiálu. Pokud zhotovitel nepoužije do nestmelených nebo stmelených podkladních vrstev umělé kamenivo, popílky či popely, považuje se za splnění uvedeného požadavku doložení zkoušky lineárního bobtnání (ČSN EN 13286-47 Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy – Část 47: Zkušební metoda pro stanovení kalifornského poměru únosnosti, okamžitého indexu únosnosti a lineárního bobtnání).

Průkazní zkoušky recyklovaných stmelených směsí se provedou včetně zkoušky optimalizace dávky pojiva (na základě zkoušky pevnosti v tlaku a mrazuvzdornosti).

čl. 5.4.2 se za poslední odstavec doplňuje:

Protokoly o průkazních zkouškách musí obsahovat údaje o době zpracovatelnosti při různých klimatických podmínkách. Požadované parametry směsí musí být při PZ prokázány s potřebnou rezervou ČSN 73 6124-1.

čl. 5.5.2 se doplňuje:

Jakost jemných částic se prokazuje pouze u ŠD_A a MZK, a to dle metod a kritérií v ČSN EN 13285 tab. NA1. – požaduje se splnění všech kritérií (i ekvivalentu písku).

U MZK a ŠD je zkouška obsažena v předchozím bodu (jakost jemných částic).

Statický modul přetvárnosti, který nahrazuje kontrolu míry zhutnění, se zkouší ve stejné četnosti jako bez použití kompaktometrů. Poměr modulů E_{def2}/E_{def1} musí být současně maximálně 2,5.

čl. 5.5.4 se mění a doplňuje:

Odstavec Odchyly od projektových výšek se doplňuje zněním:

Dodržení stanovených výšek se měří nivelací (nebo jinou geodetickou metodou odpovídající přesnosti) s výslednými hodnotami zaokrouhlenými na mm v profilech podle projektové dokumentace, nejméně však po 20 m v nejméně 3 bodech každého jízdního pásu u vícepruhových komunikací, příp. ve 3 bodech šířky jízdního pásu u dvoupruhové komunikace, pokud není v dokumentaci předepsáno měření v profilech po kratší vzdálenosti. Měřená místa musí být zvolena tak, aby mohla být využita pro zjištění tloušťky následující vrstvy. Protokol o geodetickém měření musí obsahovat také vyhodnocení odchylek skutečného provedení od návrhových hodnot v RDS. Protokoly a jiné doklady budou předány Objednateli/Správci stavby v písemné i elektronické verzi.

Odstavec Tloušťka vrstvy se doplňuje:

Tloušťku vrstvy měří zhotovitel nivelací nebo jinou geodetickou metodou odpovídající přesnosti), a to s výslednými hodnotami zaokrouhlenými na mm. Objednatel/Správce stavby může provést kontrolu přímým měřením (provedením sondy, na vývrtech apod.). Volba profilů je totožná jako v předchozím odstavci, dointerpolování je nepřípustné. Dointerpolování je přípustné, pouze tehdy, je-li hustota zaměřené vstupní sítě bodů minimálně 10násobek požadované rastru (při požadavku na kontrolní měření v příčných profilech po 10 metrech je nutno zaměřit vstupní rastr minimálně 1 × 1 metr).

čl. 5.6 se doplňuje:

V ČSN 73 6124-1, tab. 9 se mění/doplňují tyto údaje:

Max. odchylka od projektových výšek povrchu nově prováděných stmelěných vrstev je + 10 mm, – 20 mm. Pokud budou kladné odchylky překročeny, provede se úprava povrchu zbroušením nebo jinou vhodnou technologií, která nezpůsobí ztrátu funkčních vlastností hydraulicky zpevněné podkladní vrstvy. Požadavek na minimální tloušťku vrstvy musí být dodržen.

Tloušťka vrstvy: minimální 0,85 h, průměrná 0,95 h.

čl. 5.12.1 se upravuje:

Normy ČSN EN 14 227-10, -12, - 13, -14 se nahrazují normou ČSN EN 14227-15.

čl. 5. B.1 se upravuje:

Normy ČSN EN 14 227-10, -12, - 13, -14 se nahrazují normou ČSN EN 14227-15.

čl. 5. D.1 se upravuje

1) b)

Normy ČSN EN 14 227-10, -12, - 13, -14 se nahrazují normou ČSN EN 14227-15.

2)

Normy ČSN EN 14 227-10, -12, - 13, -14 se nahrazují normou ČSN EN 14227-15.

čl. 11.2 se upravuje:

Normy ČSN EN 14 227-10, -12, - 13, -14 se nahrazují normou ČSN EN 14227-15.

Kapitola 6: Cementobetonový kryt

čl. 6.1.3.4 se mění 2. odst.:

Zadavatel předepisuje úpravu povrchu cementobetonového krytu z obnaženého kameniva (platí pro vozovku na hlavní trase v celé šíři zpevnění včetně přídatných pruhů). Netýká se zpevněných ploch s CBK na odpočívkách a na odstavných plochách.

čl. 6.1.3.5 se doplňuje:

Zároveň se stanovuje délka jednotlivých CB desek na hlavní trase na 5,0 m v souladu s výkresem opakovaných řešení R92, ostatní rozměry jednotlivých desek spárořezu musí splňovat požadavky R92.

čl. 6.1.3.8 se doplňuje o další odstavec:

Úpravy styku cementobetonového a asfaltového krytu jsou součástí dodávky prací a náklady na ně jsou rozpuštěny v jednotlivých položkách soupisu prací.

čl. 6.2.2.2 se doplňuje:

Recyklované kamenivo vyrobené z vybouraného cementobetonového krytu smí být použito do spodní vrstvy CBK při dodržení ustanovení ČSN 73 6123-1 a prokázání reaktivnosti tohoto kameniva s alkáliemi podle TP 137.

čl. 6.3.8, 1. věta se mění:

Tyto ZTKP předepisují provedení zkušebního úseku podle ČSN 73 6123-1.

Zkušební úsek bude povolen správcem stavby jenom v případě, že zhotovitel před realizací zkušebního úseku předloží vyhovující výsledky na všech vrstvách pod CBK. Zkušební úsek musí být tak široký, aby na něm bylo možno ověřit technologii betonáže, která bude použita k betonáži CBK na předmětném úseku stavby, minimálně však 9 m. Zkušební úsek je nutno provést s ohledem na možnost provedení zkoušek a měření pro ověření předepsaných parametrů, kvality betonu, zvolené receptury, polohy kluzných trnů a kotev, vlastností povrchové úpravy CB krytu a technologie betonáže. Délka zkušebního úseku bude minimálně 200 m a maximálně 300 m. Zkušební úsek bude proveden stejným finišerem (sadou finišerů), který bude použit na betonáž celého úseku.

Lokalizace zkušebního úseku je věcí zhotovitele, Objednatel ji nestanovuje; v trase dálnice bude ale zkušební úsek Správcem stavby/Objednatelem povolen jen v případě použití receptur a technologií, které byly již na jiných stavbách s kladným výsledkem ověřeny, a zhotovitel v dostatečném časovém předstihu správci stavby doložil doklady s vyhovujícími výsledky. Zkušební úsek bude moci být v tomto případě proveden jenom na úseku, který byl zhotoviteli předán při předání staveniště. Zhotovitel také může předložit k akceptaci i výsledky z jiného jím postaveného referenčního úseku. Správce stavby ale může uvedené výsledky z referenčního úseku zamítnout bez udání důvodu. Přezkoušení spolehlivosti výroby čerstvého betonu a spolehlivosti betonáže je však nutno provést před zahájením betonáže CBK v dostatečném předstihu tak, aby bylo možno provést všechny požadované průkazní zkoušky betonu, ověření jeho dopravy a spolehlivosti betonáže a technologie pokládky krytu, ošetřování betonu a tyto zkoušky a ověření vyhodnotit a provést případná opatření k nápravě. Po provedení zkušebního úseku zhotovitel předloží ke kontrole všechny protokoly a hodnotící zprávu, jestli výsledky na zkušebním úseku odpovídají požadovaným parametrům (dle ČSN 73 6123-1; pevnost v tlaku a odolnost proti působení vody a chemických rozmrazovacích látek lze dokladovat i výsledky zkoušek po 7 dnech, nepožaduje se čekání na výsledky zkoušek ve stáří betonu 28 dní). Zhotovitel požádá správce stavby o povolení k pokračování dalších prací pokládky CBK až po doložení vyhovujících parametrů na zkušebním úseku. V případě, že výsledky nebudou vyhovující, je možné, že betonáž další části nebude povolena, dokud nebudou závady odstraněny. Provedení zkušebního úseku je součástí nabídky zhotovitele, ale nevykazuje se samostatnou položkou v soupise prací.

čl. 6.3.9.2 se doplňuje o odstavec l)

V místě dodatečné betonáže, např. přídatných pruhů (připojovacích a odbočovacích pruhů), se průběžný pás betonáže provádí ve větší šířce, než je navrženo ve spárořezu o min. 100 mm. Tento přírůstek se po dostatečném ztvrdnutí betonu odřeže diamantovým kotoučem v celé tloušťce desky do definitivní polohy podélné spáry.

Pokud nedochází ke změně příčného sklonu mezi hlavní trasou a přídatnými pruhy a umožňuje to prostorové uspořádání tělesa dálnice, požaduje se pokládka přídatných pruhů najednou s hlavní trasou bez podélné pracovní spáry.

čl. 6.3.9.6.3 odstavec d) se doplňuje:

Rozšiřování spár anebo zkosení hran lze provádět pouze na dostatečně vyzrálém betonu, tj. ve stáří minimálně 14 dní. Termín provádění rozšiřovací drážky podléhá souhlasu Správce stavby. Utěsnění rozšířených spár prostřednictvím asfaltových zálivek nebo těsnicích profilů se provádí bezprostředně po samotném rozšíření těchto spár.

vkládá se nový čl. 6.3.9.8 Ochrana ztvrdlého betonu proti poškození

Po vybetonovaném krytu může být zahájena řízená staveništní doprava (a nesmí být vedena v jedné stopě) v závislosti na klimatických podmínkách pro tvrdnutí betonu nejdříve po 7 dnech od betonáže (v TePř je třeba upravit dobu s ohledem na letní období a období s nízkými teplotami). Nájezdy a sjezdy z CBK z důvodu zvýšené abraze betonu a destrukce makrotextury CBK, musí být vhodně upraveny, nesmí také docházet k poškozování betonu na hranách spár v důsledku pojezdu staveništní dopravy po znečištěném povrchu CBK. V TePř a harmonogramech nutno specifikovat minimální rychlost pojezdu finišeru, požadavky na úklid povrchu CBK při provádění jiných prací, zejména manipulací a převozem zemin apod.

Mechanizace pro řezání spár, obsluha této mechanizace a jakákoliv jiná nezbytná staveništní doprava po povrchu CBK po dobu tvrdnutí mladého betonu 7 dní musí mít přesně specifikovaný TePř s detailními technickými a organizačními požadavky na vybavení mechanizace, dráhy a technologie pojezdu, na mechanickou ochranu CBK v případě nezbytných přesunů techniky atd.

čl. 6.5.2.5 se doplňuje:

V případě odběru většího počtu jádrových vývrtů pro kontrolní zkoušky cementobetonových krytů nesmí být vývrty odebírány ve stejném příčném/podélném profilu v jedné desce, a to z důvodu možného vzniku příčné trhliny vlivem nadměrného oslabení desky.

čl. 6.6.8 se za první odstavec doplňuje:

Tloušťka CB krytu se vyhodnocuje ze zaměření definovaném v čl. 6.6.10 a z měření délky jádrových vývrtů. Protokol o geodetickém měření musí obsahovat také vyhodnocení odchylek skutečného provedení od návrhových hodnot v RDS. Místa měření pro určení tlouštěk vrstev musí být identická, dointerpolování je nepřipustné. Dointerpolování je přípustné, pouze tehdy, je-li hustota zaměřené vstupní sítě bodů minimálně 10násobek požadované rastru (při požadavku na kontrolní měření v příčných profilech po 10 m je nutno zaměřit vstupní rastr minimálně 1×1 m).

čl. 6.6.9 se za druhý odstavec doplňuje:

Nerovnost na příčných pracovních spárách (výškový rozdíl hran sousedních desek) nesmí být větší než 2 mm.

Výškový rozdíl na podélných pracovních spárách nesmí být větší než 3 mm s tím, že níže položená hrana musí být ve směru odtoku vody (příčný směr) a nesmí bránit plynulému odtoku vody z vozovky. Nesmí být dále příčinou soustředování odtoku vody na vozovce v podélném směru.

čl. 6.6.9 se doplňuje:

Souvislá délka povrchu CBK upravovaná dodatečně broušením v místech nerovností vzniklých náhodně při pokládce (nebo z jiných důvodů) nesmí překročit 20 m (platí pro každý jízdní pruh i zpevněnou krajnici). Součet dodatečně broušených ploch CBK nesmí překročit 1 % z celkové plochy vozovky s CBK příslušného stavebního objektu. Na takto upravených úsecích zajistí zhotovitel na své náklady sledování protismykových vlastností dle čl. 6.6.13.

čl. 6.6.10 se doplňuje:

Dodržení výšek se měří nivelací (nebo jinou geodetickou metodou odpovídající přesnosti) s výslednými hodnotami zaokrouhlenými na mm v profilech dle projektové dokumentace, nejméně však po 10 m v přímé, po 5 m v obloucích, u kterých dochází ke změně sklonu na dostředný, či místech se změnou sklonu. Příčné profily by neměly být voleny ve spárořezech. Správce stavby může případné vzdálenosti ještě zpřísnit. Body v příčném profilu jsou voleny

v nejméně 3 bodech každého jízdního pásu u vícepruhových komunikací, příp. ve 3 bodech šířky jízdního pásu u dvoupruhové komunikace, pokud není v dokumentaci předepsáno měření v profilech po kratší vzdálenosti. Měřená místa musí být zvolena tak, aby mohla být využita pro zjištění tloušťky CB krytu. Protokol o geodetickém měření musí obsahovat také vyhodnocení odchylek skutečného provedení od návrhových hodnot v RDS.

čl. 6.6.11 se doplňuje:

Dodržení příčných sklonů se vyhodnotí ze zaměření definovaném v čl. 6.6.10. Protokol o geodetickém měření musí obsahovat také vyhodnocení odchylek skutečného provedení od návrhových hodnot v RDS.

čl. 6.6.13 se mění:

V případě opravy nevyhovujících protismykových vlastností musí být provedena opatření, např. úprava povrchu, odsouhlasená Objednatel/Správcem stavby, pro zajištění trvalých předepsaných hodnot součinitele podélného tření a makrotextury.

Na takto upravených úsecích delších než 20 m zajistí zhotovitel na své náklady sledování protismykových vlastností v intervalu 1 rok po dobu záruční doby (na základě tohoto měření bude vyhodnocena stabilita protismykových vlastností), a to vždy v říjnu daného roku. Vyhodnocení měření zhotovitel předá majetkovému správci do 31. 12. daného roku.

doplňuje se nový čl. 6.6.15 Rozměr CBK

Šířka CBK (geometrický rozměr v příčném řezu) je ze strany Zhotovitele geodeticky měřený a ze strany Objednatel/Správce stavby kontrolovaný parametr, v předepsané četnosti příčných spár v CBK dle PDPS měřickým pásmem. Rozměr je určován v souladu s ČSN ISO 8322-2.

Přímé měření šikmé délky pásmem je prováděno v rovnoběžném směru příčných spárořezů, místo měření je rovnoběžně posunuté o 10 cm ve směru staničení oproti příčné spáře v CBK a je matematicky dopočítaná do půdorysné délky pro posouzení s rozměrem z projektové dokumentace pro provádění stavby. Místo měření je fixováno staničením příslušného spárořezu nebo je místo v terénu označeno měřickou značkou dohodnutým způsobem, aby nebyla pochybnost o místě měření, ověření a kontroly.

Zhotovitel předá měření a vyhodnocení s projektovou dokumentací v dostatečném předstihu, aby správce stavby byl schopen předmětný výsledek zeměměřických prací zkontrolovat bez omezení a vydat stanovisko.

Zhotovitel musí prokázat, že měřicí pásmo, s kterým je prováděna zeměměřická činnost, má kalibrační list vystavený akreditovanou kalibrační laboratoří (nikoliv pouze technický list výrobce).

doplňuje se nový čl. 6.6.16 Kluzné trny a kotvy

Požadavky pro polohu kluzných trnů, kotev a příčných spár jsou stanoveny v ČSN 73 6123-1 a upřesněny výkresem opakovaných řešení R 92.

Další požadavky ZTKP, kterými se mění ustanovení/článků ČSN 73 6123-1 a TP 137 vedoucí k eliminování vzniku trhlin v betonu:

ČSN 73 6123-1 Stavba vozovek – Cementobetonové kryty – Část 1: Provádění a kontrola shody (červen 2014) se mění takto:

čl. 6.1 Druh cementu a Tabulka 3 – Doplňující vlastnosti cementů do vozovkových betonů

Použité cementy, příměsi a návrh receptury betonu by měly směřovat k dosažení pomalé hydratace betonu, aby nedocházelo ke vzniku mikrotrhlin již v počátečním stádiu zrání betonu.

Pro všechny skupiny cementobetonových krytů se mohou používat následující cementy podle ČSN EN 197-1 pevnostní třídy 32,5 nebo 42,5:

- portlandský cement CEM I
- portlandský struskový cement CEM II/A-S nebo CEM II/B-S s deklarovaným obsahem mleté granulované vysokopecní strusky (MGVS)

Dále je možné použít portlandský cement CEM I v kombinaci s příměsí mleté granulované vysokopecní strusky dle ČSN EN 15167-1.

Cement musí splňovat požadavky na mechanické, fyzikální a chemické vlastnosti uvedené v čl. 4.2. ČSN EN 13877-1:2013, ČSN EN 197-1, ed.2 a následující doplňující ustanovení:

Tabulka 3 – Doplňující vlastnosti cementů do vozovkových betonů

Druh zkoušky	Parametr pro skupinu cementobetonových krytů	
	CB I	CB II, CB III
Ztráta žíháním	max. 3 % hmotnosti cementu	Bez požadavku
Obsah trikalciumaluminátu C_3A ve slínku ($C_3A = 2,65 Al_2O_3 - 1,69 Fe_2O_3$)	max. 8 %	Bez požadavku
Počátek tuhnutí	min. 2 h	
Jemnost mletí (Blaine): - pro CEM I - pro CEM II/A-S¹⁾ - pro CEM II/B-S¹⁾ - pro CEM I pro kombinaci s příměsí (MGVS)²⁾	max. 300 m ² .kg ⁻¹ max. 350 m ² .kg ⁻¹ max. 400 m ² .kg ⁻¹ max. 340 m ² .kg ⁻¹	
Na ₂ O _{ekv.} platí pro CEM I	max. 0,80 %	Bez požadavku
Poznámky: ¹⁾ Za předpokladu, že mletá granulovaná vysokopecní struska obsažená v portlandském struskovém cementu má jemnost mletí (Blaine) v rozmezí 420 až 500 m ² .kg ⁻¹ . ²⁾ Pro kombinaci CEM I s příměsí mleté granulované vysokopecní strusky musí hmotnost MGVS tvořit 15 – 40 % z celkové hmotnosti pojiva.		

čl. 6.3. Čerstvý beton, doplňuje se nový odstavec:

Pro mletou granulovanou vysokopecní strusku je možné počítat s k-hodnotou ve výši 0,85-0,95.

čl. 6.3.2. Obsah pojiva

Požadavky jsou uvedeny v čl. 5.2.4 ČSN EN 13877-1:2013 a v následujícím doplňujícím ustanovení.

Informativní hodnoty dávkování pojiva jsou následující:

- Cementobetonové kryty CB I a CB II min. 350 – max. 385 kg/m³
- Cementobetonové kryty CB III min. 330 – max. 365 kg/m³
- Horní beton pro povrch s obnaženým kamenivem min. 380 – max. 420 kg/m³

Při použití mleté granulované vysokopecní strusky jako příměsi se celá její hmotnostní dávka započítává do min. dávky pojiva.

čl. 6.4.2. Mechanická pevnost

Tabulka 7 – Ztvrdlý beton

Vlastnost	Požadavky pro cementobetonové kryty		
	CB I	CB II	CB III
Třída pevnosti v tlaku podle ČSN EN 206 1) 2)	C 30/37		C 25/30
Třída pevnosti v tahu ohybem (zkoušeno podle ČSN EN 12390-5;2009, obrázku 1)	Nepředepisuje se		
Třída pevnosti v příčném tahu na válcích (zkoušeno podle ČSN EN 12390-6)	S 3,0		S 2,7
Třída pevnosti v příčném tahu na krychlích (zkoušeno dle ČSN EN 12390-6)			
Řádky 5 – 7 tabulky 7 se nemění			
Poznámky: 1) Pevnost v tlaku je možné posuzovat ve stáří 28 až 59 dnů. 2) Pevnost v tlaku při uvedení do provozu je min 25 MPa.			

čl. 9.2.2.2.2 Četnost zkoušek v místě ukládání betonu, tabulka 16 poznámka a) – upřesnění

a) Pro vyhodnocení pevnosti betonu v tlaku na kontrolních krychlích při průběžné výrobě se musí použít kritérium hodnocení tří navzájem se překrývajících výsledků pevnosti s použitím kritérií podle čl. 8.2.1.3, ČSN EN 206+A2 takto:

Každý jednotlivý výsledek zkoušky f_{ci} musí vyhovět ČSN EN 206, čl. 8.2.1.3.1, to je: $f_{ci} \geq (f_{ck} - 4) \text{ N/mm}^2$ a průměrná pevnost překrývajících se po sobě jdoucích 3 výsledků zkoušek f_{cm} musí vyhovět ČSN EN 206, čl. 8.2.1.3.2, Metoda B, odstavce (6), tabulky 18, to je: $f_{cm} \geq (f_{ck} + 1) \text{ N/mm}^2$.

Pokud nejsou splněna kritéria pevnosti na vyrobených tělesech, rozhodující jsou výsledky pevnosti po 59 dnech na vývrtech, odebraných z konstrukce.

čl. 7.4 Klimatické podmínky pokládky

Tabulka 8 – Klimatické podmínky pro betonáž

Podmínky pro betonáž jsou uvedeny v tabulce 8, s tím, že nastává alespoň jedna z podmínek, pro teplotu vzduchu nebo pro teplotu betonu.

Tabulka 8 - Klimatické podmínky pro betonáž

Podmínky pro betonáž	Teplota vzduchu	Teplota betonu
Betonáž je možná	$\geq 5\text{ °C}$ a $\leq 30\text{ °C}$	
Betonáž je možná za zvláštních opatření (viz 7.4.2 a 7.4.3)	$< 5\text{ °C}$ nebo $> 30\text{ °C}$	-
Betonáž se nepřipouští	$< - 3\text{ °C}$ dlouhotrvající mráz	$> 30\text{ °C}$ nebo $< 5\text{ °C}$

čl. 7.4.2.3 se doplňuje o nový odstavec

Pro betonáž za denních teplot vzduchu nižších než 8 °C se nedoporučuje použití CEM II/B-S.

čl. 7.4.3. Pokládka za vysokých teplot

Při teplotách vzduchu vyšších než $+ 25\text{ °C}$ nesmí teplota betonu překročit $+ 30\text{ °C}$. Pro betonáž při možném překročení teploty vzduchu nad $+ 25\text{ °C}$ je nutné přijmout zvláštní opatření (např. organizační přesunutí betonáže do odpoledních a večerních hodin – ne brzkých ranních, výběr vhodných přísad).

čl. 7.9. Ošetřování a ochrana povrchu, vypouštění se poslední věta:

„Ustanovení o způsobech ošetřování, o ochraně proti teplotním trhlinám a proti mrazu jsou obsažena v ČSN EN 206-1“.

Příloha A – čl. A.3 a A.4

Články A.3 a A.4 se mění takto:

- A. 3** Pevnost v příčném tahu se při zkoušce typu ITT prokazuje vždy na třech zkušebních tělesech podle ČSN EN 12390-6: Pevnost v příčném tahu zkušebních těles.

Při zkouškách typu musí být dosažena minimálně o 15 % vyšší hodnota průměrné pevnosti v příčném tahu než je charakteristická pevnost v příčném tahu podle tabulky 1 ČSN EN 13877-1:2013, odpovídající skupině cementobetonového krytu uvedené v tabulce 7 této normy.

- A. 4** Pevnost v tlaku se zkouší podle ČSN EN 12390-3 a při zkoušce typu ITT se prokazuje vždy na třech krychlich o hraně 150 mm po 7, 28 a 56 až 59 dnech tvrdnutí z každé navržené receptury, ošetřených ve vodním uložení podle článků 5.5.1. a 5.5.2. ČSN EN 12390-2:2009.

Při zkouškách typu musí být dosažena minimálně o 15 % vyšší hodnota průměrné pevnosti v tlaku než je charakteristická pevnost v tlaku odpovídající skupině cementobetonového krytu předepsaná v tabulce 7 této normy.

TP 137/2016 Vyloučení alkalické reakce kameniva v betonu na stavbách pozemních komunikací (duben 2016) – se mění takto:

kapitola 5 Požadavky na složení betonu

Znění bodu 5 cb) se mění:

obsah alkálií v příměsích betonu se započte takto:

- 50 % alkálií ve vysokopecní strusce,